

גליון 26 תשכ"א

12 בינואר 1960

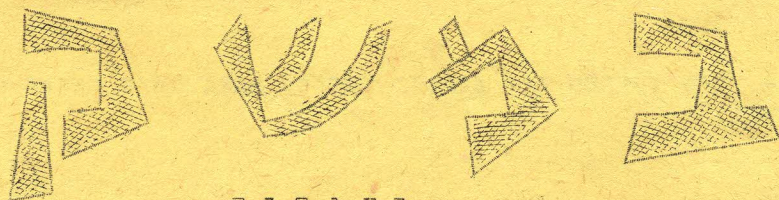
הערגן,

20 שנה

חבריה הראשונים של ההשלמה הוינאית בקבוצנו חוגגים היום - 10 בינואר 1961 - עשרים שנה לבואם לקבוץ.

לציון תאריך זה הננו שולחים להם, לאלה שבאו אחרי-הם ולקבוץ כולו - את מיטב אחולינו. מי יתן ובקרוב נזכה להשלמה, שנוכל להתבוך בה כפי שהתברכנו בהשלמה ראשונה זו.

ה מ ש ר כ ת.

בניפריס

בגן - הירק: במסכת הזריעה של המלובים בתוך מנהרות כסעל האדמה בפרסת יריעה של פלסטיקה שחורה המגבירה את חומה של האדמה, מונעת נביטתם של עשבי הבר, וכפי סבורים מקטינה את ההתאידות וטומרת בכך על רטיבות הקרקע, את הזרעים מצניעים באדמה דרך חור עסוי לכך ביריעת התסתית ומעליה, על גבי החוטמים העסויים קשתות פורטים את היריעות הסקופות. בטיטה זו מקוים להקדים יותר את העונה ולהגיע לחסכון נוסף של ימי-העבודה המוסקעים בגידול זה.

על מידת התקדמותם של הירקנים בזריעה זו יכל כל אחד לעמוד לפי הפלסטיקה המתנוצצת למרחוק, כשהיא הולכת וכובסת יותר ויותר סטח מהגבעה סנועדה לזריעה זו.

ברפת: מזג האויר היבט מאפטר הספקה סדירה של מספוא ירוק לרפת ותנובת החלב עולה-בהתמדה.

בל ר ל : ענף זה נמצא במצוקה מתמדת, בנוסף למספר הקטן של העופות אצלנו, חלה גם הרעה באספקה, עליה מחירים וקושיים בהשגת המספוא בכלל אפילו במחירים יותר גבוהים. מצב זה גורע מצדן מסדר החקלאות לצמצם את היקף הלולים.

ב פ ר ד ט : במסך הקטיף ללא הפרעות. אנו קוטפים וטולחים לבית האריזה בין חמט לסט מכוניות לסבוע, כל מכונית היא בת 350 תיבות שדה.

כזכור לחברים השתייכנו עד לשנה זו לבית-האריזה של כפר-ויתקין, אולם עם קום בית-האריזה המשוכלל בחדרה, שבו בוכרו על נסיון קטיף במיכלים גדולים של 20-22 תיבות-שדה כל אחת, הבענו רצוננו לעבור למקום החדש ולשיטה החדשה.

מאמצינו בשאר פרי ו"תצובה" העבירה אותנו לשם זמנית עד אשר גם בבית-האריזה בכפר-ויתקין יעברו לשיטה זו, בינתיים, היות והשיטה הזו היא עוד בבחינת נסיון, לא הכין בית-האריזה בחדרה מספר מספיק של מיכלים לכל שמונה המשקים האורזים בו אלא לארבעה מהם בלבד, במצאנו לכן רק טועמים טעמה של שיטה נוחה ועדיפה זו בהתחלת העונה, אך בהמשכה נאלצנו להסתפק בתיבות האריזה הרגילות עד אשר ירכוש בית-האריזה מיכלים יספיקו לכל המשקים ואז גם אנו נעבור סופית לשיטה זו.

יתרונותיה של שיטה זו הם רבים. הקטיף על פיה מבוצע כלו ללא סבלות כלל. המיכל הגדול עומד על יד העץ, טרקטור ועליו מותקן מזלג תופס אותו, מסיע אותו אל מחוץ-לטורה ומעמידו יתר על רצפת האוטו, בה בשעה נוהגים לפי שיטת תיבות השדה לרכז את התיבות עם הפרי, להעמיסם על עגלה ומסם על האוטו - תוך סבלות מפרכת. כן חוסכת שיטה זו כסף רב המוצא על החזקת התיבות, במקום 400 תיבות-שדה מסתמסים לאוטו מלא ב-20 מיכלים בלבד, ועם זאת נשארו גם כאן בעיות שבת-האריזה - יצטרכו לתת עליהם את הדעת. צריך יהיה לסדר מנגנון ספיכה מסוכלל יותר, יצטרכו לקבוע מאיזה חומר עדיף לייצר את המיכלים, פיבר-גלאז, עץ או מתכת, אם כי בינתיים עובדים בעיקר מעץ ודיקטים, כך עלולה להתעורר בעיה של לחץ יתר על הפרי כשהוא נמצא במיכל בכמויות כה גדולות ואם תתעורר, יצטרכו לחפש דרך להתגבר עליה.

ב נ נ ר ת : המשלוחים אמנם אינם גדולים אך נמשכים באופן סדיר. בתקופה זאת יש תמיד חמט לקרה, שבינתיים לא היתה אצלנו, אך החודשים המסוככים, ינואר-פברואר הם עדיין לפנינו.

ב כ ר ם : סומן הסטח לנטיעה של עשרים דונם ענבי-מאכל מזן "תמר". כפי שמסרנו בגליון הקודם נמצאים השתילים כבר אצלנו, ויש לקחת טעד להופעת עלוננו זה יהיה הסטח כבר נטוע.

ב פ ל ח ה : פרט למלחמה נגד נברנים בשדות, הכנת כלים וציוד השקיה בבית, אין פעילות מיוחדת.

ב מ ס פ ר א : הגיע הקומביין החדש "פוקס": עוד בשבוע הראשון להגיעו נסיונו אותו והתברר שהכלי הוא טוב מאד ובעל הספק עבודה גדול, המקצרה שלו היא רחבה ב-60 ס"מ מזו של הקומביין הישן, צפוי חסכון גדול בעבודה בכך שבקומביין הקודם עבדו תמיד שני אנשים ואילו בקומביין זה, אחרי התאמת העגלות יספיק איש אחד בלבד לבצע את הקציר.

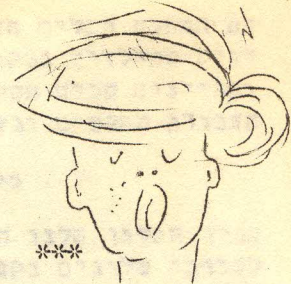
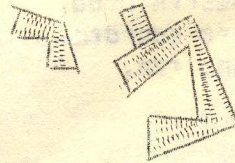
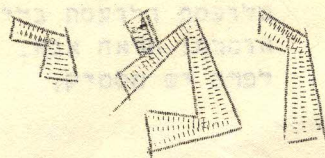
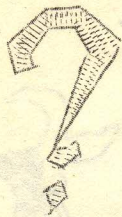
מחירו של קומביין זה הוא 6,500 ל"י.

הירק המסופק כיום לרפת הוא אספסת, שבולת-שועל וכרוב מספוא.

מבצע נקיון : לפני טשה שבועות הוחל במחננו במבצע נקיון כללי המבצע ע"י עובדי-הנוי שגוזמים את כל עצי הנוי, כולל כל החורשות ומבקים את שטחי הגדרות שהעלו במרוצת השנים עטבים, קוצים ודרדרים למיניהם. לפי תוכנית זו יקיף המבצע את כל המחנה.

דרך גישה : מפסולת הבניה של הבנינים המתוקנים ובתוספת כורכר אנו סוללים דרך גישה אל הבארות ולגבעת-מונט. דרך זאת היא חיונית מכמה טעמים. מעבר לה אנו מגדלים השנה את גידולי הפלסטיקה. בסביבה זו חייב להגיע הקומביין ולקצור את הירק של אדמות החול בגבעת מונט וכן במבצע מלהתבוסס בימי גשם והרבה אחריהם ביון הבוץ והטיש הטובעני, שהסבו נזק למכונות והוגיעו את העובדים בהשתמשם בדרך זו.

***

***

המזכירות החליטה, שחפצים או רהיטים ה-
 נמצאים בחדרו של החבר והם במסגרת החפ-
 צים שהקבוץ מספקם לחבריו - והם בזוקו-
 בשריפה, יוחזרו לחבר כערכם המלא ע"י -
 המוסדות המתאימים. ואילו בדבר חפצים -
 בזוקים שחורגים מן המסגרת המוכרת תטפל
 ועדת החברים.

***

בעקבות התשובה שנתנה המזכירות למחלקה-
 לחברה של הקבה"א בדבר עזרתנו לקבוץ "
 "זיקים" אותה פרסמנו בעלוננו הקודם, -
 בקרו אצלנו החברים יהודה בן-חורין וש-
 אול יפה מהמחלקה לחברה והשתתפו בישיבת
 המזכירות בה הם תבעו, שהמזכירות תכין-
 לאלתר רשימה של חברים הבאים בחשבון ל-
 צאת ל"זיקים" ורשימה זאת תכנס לתוקפה-
 מיד עם הסתחרר גרעין אלונים מהצבא וה-
 קבוץ יגיע בכך למספר החברים העולה על-
 מאתיים ומחייב את הגסת העזרה הזו. ואם
 גם אז לא הגענו למספר חברים זה לא תהיה
 החלטה זו בת תוקף. סעיף זה יובא עוד-
 לדיון בשיחת הקבוץ הקרובה.

***

המזכירות דנה בפגיתו של יעקב בנימיני-
 הבורמזי להתקבל אצלנו כחבר והחליטה לא
 לקבלו.

***

בשיחת הקבוץ האחרונה גבחרו לתפקידים -
 השונים החברים: אליעזר פרושק - דירות,
 רחל לייכט - הורים. שלמה רימון (בייכמן)
 - מקלטים, יצחק ברזלי - טיולים, דושקו
 לייכט - טעונים. ולועדת הקומונה: אהובה
 אלק, בתיה שיק, שרה הלמן, תמר גל,
 שרה וייל, מושו ובלהה נשרי. ועדת הק-
 ליטה: בת-עמי.

***

בשיחת הקבוץ האחרונה החל הדיון בדבר -
 קליטת חברת "נבטים" כהשלמה לבוצנו. ב-
 פתיחה נשמעו דברים מפורטים מפי המדרי-
 כים, דניאל ומרים. הדיון טרם הסתיים,
 ולכשיסתיים נפרסם קטעים ממהלכו.

***

עובדי המוסד-החינוכי החליטו לנסות ול-
 הפחית סתיים מנסיעותיו של הסנדר. זו -
 של עובדי המטבח ב-5.45. סמבטלת בכך את
 הצורך של הנסיעה הסניה ב-2.10. הסנדר-
 נוסע לכן לראשונה ב-6.25 וב-6.45. חב-
 רים שנהגו לנסוע כטרמפיסטים בטעות אלו
 מתבקשים לקחת סנוי זה בשבון ואתם הס-
 ליחה.

***

סיחת הקבוץ דנה בפגיתו של ארגון ה-
 סטודנטים אלינו לקבל מחנה-עבודה -
 בין-לאומי שביניהם גם גרמנים. מכיון
 שמספר חברים התבטא נגד קבלתו של המ-
 חנה בגלל הגרמנים שבו, הוחלט לא ל-
 קבלו.

***

הדסה אשל יצאה לקורס רעיוני בגבעת-
 חבילה שימשך 8 ימים.

***

אוסר מניו של מקר כמשווק נוסף לפית
 החרושה.

***

המזכירות דנה בפגיות מיוחדות מצד -
 חברים אל ועדת החברים ממנה הם מבק-
 שים לעתים סכומי כסף לצרכי-עזרה ש-
 נים, סכומים החורגים ממסגרת התקצי-
 בים הקבועים העומדים לרשות החברים -
 והחליטה, שעל סכומים קטנים לערך ש-
 לא ישבשו באופן ניכר את תקציב הועדה
 במשך הסנה, תחליט הועדה עצמה, ואילו
 בסכומים יותר גדולים תתיעץ הועדה עם
 המזכירות.

***

המזכירות דנה והחליטה שהורים הנוס-
 עים לבקר את ילדיהם בבית-החולים ל-
 עתים קרובות, בקורים של יום-יום ת-
 שא בהוצאותיהם ועדת החנוך, ואילו -
 בהוצאות של נסיעות בודדות תשא ועדת
 הבריאות.

***

במזכירות הוחלט בין היתר, שחבר ה-
 רוצה לנסוע נסיעה פרטית ברכב הקבוץ
 לא יפנה ישירות אל הנהגים אלא לנ-
 חומקה כחבר ועדת החברים שעליו הוטל
 לטפל בכך.

***

המזכירות דנה בשאלת מימון השתתפותם
 של חברינו באירגונים של יוצאי ערים
 טרונות בחוץ-לארץ (לנדסמנשפטנים בל-
 ע"ז) המקימים מפעלי הנצחה לקדושי -
 עירם, על-ידי הקמת מצבות, נסיעות -
 יער וכו' והחליטה להציע לשיחת הקבוץ
 לראות כמספקת את תוכניתו להנציח -
 את שמות קרובי החברים במסגרת בית -
 התרבות העומד לקום אצלנו, בו יוקצה
 מקום מיוחד לחקיקת שמות קרובי החב-
 רים עם דברי הקדשה מתאימים. והיה -
 ובכל זאת ימצאו חברים ויבקשו להסת-
 תף גם במפעלי הנצחה של ארגונים, יק-
 ציב להם הקבוץ הקצבה מיוחדת.

***

אורית טילה עם אוטי ברפת
 וכולה פליאה על מעשה הפרה
 שלועסת ולועסת בלי סוף.
 אומרת: תראה אבא,
 לפרה יש מסטיק!

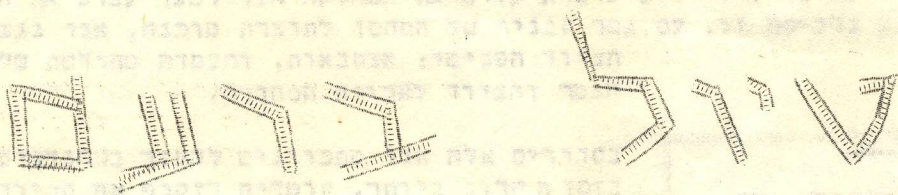
עם התחלת הטלים הסבי במוסד התחלפו-
 רבים מהילדים במקומות העבודה שלם,
 ומציינים שכלם הסתגלו חיש למקומות-
 העבודה החדשים ונקלטו בהם יפה.

***

עורך העלון שלנו הסתתף ביום עיון -
 לעורכי עלונים בקבוצי הסומר הצעיר-
 בתל-אביב שאורגן ע"י מחלקת התרבות-
 של הקבוץ הארצי, הרצו: לובקה מחצור,
 ראובן מזליה ורומן פרוסטר מעל-המסמר.
 יום העיון היה מענין והוסיף רבות ל-
 עורכים בעבודת העריכה.

***

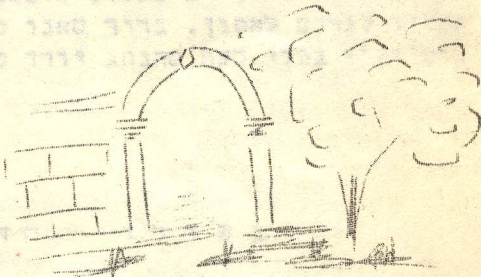
שמואל א.

("דרור" "נרקיס" לאילת).

אחרי שהתנסו רבנו בטיולי התנועה לא נוכל להגיד, שגם לטיול זה יצאו רוב
 החברים בלב שלם וכרצון רב. אבל חוסנת אני שטיול זה וכן יתר הטיולים שהתקיימו במקביל
 לו, במסלולים טובים, הפריכו את הדעות הקדומות, כי הטיול מכל הבחינות, הארגון וכן
 הדרך עצמה, הגוף והאירועים - עמדו על רמה והטומרים והטומרות חזרו הביתה כשהם מלאי
 זוויות ורשמים.

ולעצם הטיול: אחרי בסיסה רבת-שעות וטלטולים כדבעי הגענו עם לילה לאזור
 יטבתה, שם לבנו את הערב הראשון וחנכנו את שקי השינה החדשים שבאמת שמרו עלינו מפני
 ציבת הלילה. ובבוקר כשאנו רעננים ומלאי מרץ, החלה עליהנו במעלה הצאלה, אך אל בא
 החשבו שבהגיענו לקצה המעלה בסתימה פרשת העלות. יום זה הוסיף להיות משופע בעליות
 כהלכה, ואם הפסדנו משקל בטיול בכלל, הרי הוא בא לבנו הודות ליום הזה דוקא. לעת-
 ערב הגענו לואדי בטמין, שכולו מוקף הרים גבוהים.
 בלילה זה שנינו מדרכנו ושמרנו בזמנות למען חסוך
 מאתנו ליל סמירה שלישי.

בטרם שחר הפקחנו את עינינו והצעידנו אל עבר באר-
 אורה שהותה האטרקציה של היום. בזה-מדבר משופע ירק
 ועצים המרעננים גוף ונפש, והעיקר המים הרעים ש כאן,
 שאחרי יומיים של סתיה במשורה שתינום בצמאון מבלי
 לשעות לשעמם כלל. אחרי ארוחת צהרים דשנה המשכנו
 בדרך עפר משעממת עד אין קץ, אך בסופה מתבטאים עמודי
 עמרים הנחדרים בעלי הצבעים והגוונים המטרים עליך אורה של הוד קדומים, שקטה להעלות
 על הדעת, כי אכן, הטבע עצמו הוא שייצר כל זאת, ולא יכול היה להיות פצוי נהדר מזה
 על "הסבל" שסבלנו.

למחרת, מצוידים במורל גבוה ויבלות רבות בגודל טובה, יצאנו לדרך ארוכה
 שהטורעה לאורך 30 ק"מ, דרך הרים, גבעות ומישורים.

ביום זה טעמנו גם הכשרה אקרוטית בדילוג על גבי סלעים ואבנים בואדי רחם
 שהסתיימה בהפגנה יכולתנו בטפוס על גבי חבלים בקיפון האדום (מעבר צר בין סלעים בצבע
 אדום). לאחר שהאוסטנו המשכנו דרכנו ל"עין-נטפים" שבפינו הוא "אין בטפים". כיצדנוהו
 כן על היותו מקווה מים שלפי זמן קצוב נופלת בו טיפה אחרי טיפה עדי התמלא השוקת,
 אל עין-נטפים מוביל ואדי המכונה רדי, והוא בנוי אבני גרניט המתבטאות לגובה רב
 בעלות צבע אדום וירוק הנראות כה יציבות, כה חזקות וכה מלאות הוד, שבהכרח מעוררות
 בך פליאה, כבוד ויקר ליפי הטבע.

לפנות ערב הגענו למחוז חפצנו כשאנו עייפים וסחוטים אך סמחים לסכם את
 היום, כי אכן כדאי ללכת ולרא רק בגלל ההפסקות. את יום המחרת בלינו באילת כשאנו
 מטילים בה או סרועים להבאמתנו על חוף ימה המוצף קרבי סמט חמות, צהנים מאי-המעשה
 והבטלה המוחלטים.

בערב, לרגלי עמודי טלמה העתיקים והמגוונים כל כך, הוסרו על גרעין "שחם"
 של התנועה שנשבע להגטמה. בזה למעשה בסתיים טיולנו, שאני מסכמת אותו לאמור: לא
 נסכם בהיינו - אלא נחזור ונזיה בשלישית.